

sen dengang fra talerstolen, når man ikke vil fjerne Saddam Hussein alligevel?

Nu vælger man rent faktisk at tage konsekvensen lige nøjagtig af det, hr. Keld Albrechtsen har sagt. Så burde hr. Keld Albrechtsen da egentlig være tilfreds.

Første næstformand (Svend Auken):

Den første er hr. Jann Sjørnsen og derefter fru Anne Grete Holmsgaard og fru Pia Gjellerup.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Ja, nu her sidst, men også tidligere i debatten har hr. Jens Rohde lagt vægt på, at det ligesom er Saddam Hussein, der skal fjernes. Vi skal befri, som hr. Jens Rohde sagde det tidligere, det irakiske folk fra dets regime. Jeg kan såmænd godt i mit inderste dele det ønske fuldt ud. Der kunne sådan set være mange folk, som jeg gerne ville befri for deres diktatorer og regimer osv. Der er desværre alt for mange af Saddam Husseins slags i denne verden.

Men det betyder jo ikke, at Kristeligt Folkeparti, og det betyder sådan set heller ikke – ikke hidtil i hvert fald – at regeringen fremsætter det ene beslutningsforslag efter det andet om, at Danmark sammen med eventuelle andre lande militært skal drage ud i verden for at befri diverse folk fra deres regimer. Eller skal vi se sådan nogle forslag fremover fra Venstres side? Hvor i resolution 1441 eller andetsteds har man legitimiteten til dette regimeskifte, som hr. Jens Rohde lægger op til, og som jeg, uanset at jeg personligt kan have sympati for det, ikke finder, der er hjemmel til at iværksætte?

Endelig vil jeg godt erklære, at jeg er enig på mange måder, hvis man kan sige, at valget står mellem demokrati og diktatur. Men det valg er jo et pseudovalg, som hr. Jens Rohde sammen med statsministeren og andre prøver at skubbe foran sig. Der er jo ikke nogen her i Folketingsalen, der ville vælge diktaturet. Og at få det til at se ud, som om alle vi, der ikke lige er med regeringen i denne her sag, altså er mod demokrati og for diktatur, det synes jeg faktisk sagen er alt, alt for alvorlig til.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Jens Rohde har været oppe adskillige gange at sige, at grundlaget for denne her beslutning

ligger i resolution 1441. Den resolution taler jo udelukkende om masseødelæggelsesvåben og bortskaftelse af dem og ikke om det, som hr. Jens Rohde fik rodet sig ud i i anden omgang, at nu handler det om at befri det irakiske folk for diktaturet. Det lyder jo meget smukt.

Men hvad er det egentlig for en strategi, Venstre har? Er det her kernen i det? Er kernen, at et mindre antal lande skal gå enegang, herunder Danmark, hvis der kan skaffes et flertal til det i Folketinget, for at befri først Irak for dets diktatur gennem en krig, ikke gennem en forhandling, men gennem en krig? Og hvem bliver de næste? Har Venstre overhovedet tænkt det her igennem? Er Venstre indstillet på endnu en gang at gå ud i denne type af voldelig fjernelse af diktaturer? Hvad bliver det næste? Er det Nordkorea, eller er det Iran, hvis dialogen bryder sammen i Iran, eller er det Saudi-Arabien, der skal fjernes?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Der er stillet mange alvorlige spørgsmål til Venstres ordfører. Der er ikke kommet ret mange alvorlige svar, men der har været et forsøg på at svare på de spørgsmål, der er stillet af en række folketingsmedlemmer om resolution 1441 og om den suspension, der ligger deri i forhold til de tidligere resolutioner, som hr. Jens Rohde ellers prøver at finde sit folkeretlige grundlag i.

Hr. Jens Rohde prøvede nemlig at svare med et citat fra notatet vedrørende dette med suspensionen, at den gælder i hvert fald, indtil Sikkerhedsrådet har haft lejlighed til at vurdere situationen.

Ja, så er situationen jo den, at det har Sikkerhedsrådet også gjort gentagne gange, men er kommet til den konklusion, som ikke passer hr. Jens Rohde eller den danske regering eller statsministeren, og så er det, man siger: Nu tilsidesætter vi alt, nu ændrer vi fuldstændig vores argumentation, nu laver vi en anden konklusion på et notat, som pludselig kommer her i weekenden.

Regeringen har tidligere ment, at der skulle en sikkerhedsrådstilslutning til en afbrydelse af våbeninspektørernes arbejde og derefter en militær intervention. Det har Bushadministrationen og briterne også ment, for de har prøvet at få sådan en resolution, men der er ikke tilslutning i Sikkerhedsrådet, der er modstand i verdenssamfundet. Det er det, Venstre blæser på.